

وزارت دادگستری

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل: قوانین - تفریفات مجلس شورای اسلامی - تقسیم نامه - قرارداد - رویه های قضائی - اسامی نامه - تصویر نامه - آیین نامه - بخشنامه و انگیزه

شماره ۱۱۲۰۰		شنبه هجدهم مرداد ماه ۱۳۶۲		سال سی و نهم	
بهای اشتراک			بهای انگیزه		
عقدنامه	نشریه ثبت علامت و تفریفات	نشریه قوانین	انگیزه ثبت شرکتها و ثبت علامت و تفریفات مجلس شورای اسلامی		
یکماه ۵۰۰ ریال	یکماه ۴۰۰ ریال	یکماه ۵۰۰ ریال	انگیزه اعلام احکامات و ابلاغ دادخواست		
ششماه ۲۰۰۰ ریال	ششماه ۱۶۰۰ ریال	ششماه ۲۰۰۰ ریال	انگیزه اعلام احکامات و ابلاغ دادخواست		
یکسال ۳۵۰۰ ریال	یکسال ۲۸۰۰ ریال	یکسال ۳۵۰۰ ریال	انگیزه اعلام احکامات و ابلاغ دادخواست		

قوانین و مقررات عمومی

شماره ۸۸۱۸

وزارت راه و ترابری

۱۳۶۲/۵/۴

قانون راجع به تمدید قانون اخذ هزینه صدور کارت ملوانی و پروانه دریانوردی که در جلسه روز دوشنبه بیستم تیرماه یک هزار و سیصد و شصت و دو با حضور شورای محترم نگهبان تصویب مجلس شورای اسلامی شده و طی نامه شماره ۱/۶۶۰۱ مورخ ۱۳۶۲/۴/۳۰ ریاست جمهوری به نخست وزیر واصل گردیده است برای اجرا به بیست ابلاغ میگردد.

نخست وزیر - میرحسین موسوی
قانون راجع به تمدید قانون اخذ هزینه صدور کارت ملوانی و پروانه دریانوردی ماده واحده - با توجه به الحاق دولت ایران به متاوان نامه ۱۰۸ و لزوم تجدیدنظر در کارت ملوانی و پروانه دریانوردی به سازمان بنادر و کشتیرانی اجازه داده میشود تا بموجب آیین نامه ای که بتصویب شورای عالی سازمان مذکور میرسد سببی متناسب با هزینه های مربوط به تجدیدنظر و صدور کارت ملوانی و پروانه دریانوردی از هریک از دریافت نماید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه روز دوشنبه بیستم تیرماه یک هزار و سیصد و شصت و دو با حضور شورای محترم نگهبان تصویب مجلس شورای اسلامی گردید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر عاظمی

شماره ۸۸۱۹

وزارت کشور

۱۳۶۲/۵/۴

قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری که در جلسه روز چهارشنبه پانزدهم تیرماه یک هزار و سیصد و شصت و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۲/۴/۲۰ به تأیید شورای نگهبان رسید و طی نامه شماره ۱/۶۸۱۲ مورخ ۱۳۶۲/۴/۲۰ ریاست جمهوری به نخست وزیر واصل گردیده است برای اجرا به بیست ابلاغ میگردد.

نخست وزیر - میرحسین موسوی

قانون تعاریف و ضوابط تقسیمات کشوری

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - عناصر تقسیمات کشوری عبارتند از: روستا، دهستان، شهر، بخش و شهرستان و استان.

ماده ۲ - روستا واحد بدیهه تقسیمات کشوری است که از لحاظ محیط زیستی (وضع طبیعی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی) همگن بوده و در حوزة و بلور سببی ثبتی یا عرفی مستقل که حداقل تعداد ۳ خانوار یا چندراعم از مرکز یا پراکنده در آنجا سکونت داشته باشند و اکثریت ساکنان دائمی آن بطور مستقیم یا غیر مستقیم به یکی از فعالیت های کشاورزی، دامداری، باغداری، بطور اعم و صنایع روستائی و صید و یا ترکیبی از این فعالیتها اشتغال داشته باشند و در عرف بعنوان ده، آبادی، دهکده یا قریه نامیده میشوند است.

تبصره ۱ - مزرعه نقطه جغرافیائی و سببی است کشاورزی که بنا به تعریف روستا نبوده و بدوشکل مستقل و تابع شناخته میشود.

تبصره ۲ - مکان به نقطه ای اطلاق میشود که بنا به تعریف روستا نبوده و بیشتر محل انجام فعالیت های غیر کشاورزی (کارخانه، ایستگاه، کارگاه، قهوهخانه و نظائر آنها) است که به دو شکل مستقل و تابع شناخته میشود.

تبصره ۳ - مزرعه و مکان تابع دو محدوده ثبتی یا عرفی روستای منبوع خود بوده و بطور کلی از لحاظ نظام تقسیمات کشوری جزو آن محسوب میشود.

تبصره ۴ - مزرعه و مکان مستقل دارای محدوده ثبتی یا عرفی معین و مستقل بوده و از لحاظ نظامات اداری زیر پوشش واحد تقسیماتی مربوطه حسب مورد میباشد.

ماده ۳ - دهستان کوچکترین واحد تقسیمات کشوری است که دارای محدوده جغرافیائی معین بوده و از بهم پیوستن چند روستا، مکان، مزرعه، قهوهخانه تشکیل میشود که از لحاظ محیط طبیعی، فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی همگن بوده و امکان خدمات رسانی و برنامه ریزی در سبب و شبکه واحدی را فراهم بنماید.

تبصره ۱ - حداقل جمعیت دهستان با در نظر گرفتن وضع پراکندگی و اقلیمی کشور به سه درجه تراکمیشخص میشود.

الف - تراکم زیاد ۸۰۰ نفر.

ب - تراکم متوسط ۴۰۰ نفر.

ج - تراکم کم ۲۰۰ نفر.

تبصره ۲ - دهستانهای موجود که از نظر وسعت، جمعیت و دسترسی دارای تراکم مطلوب بوده در قالب موجود باقی و آن تعداد از دهستانهایی که از این لحاظ متناسب نباشند از طریق تقسیم و یا ادغام تعدیل و به دهستانهای جدید تبدیل خواهند شد.

تبصره ۳ - مرکز دهستان سنجیده روستائی از همان دهستان است که نامبرترین مرکز خدمات روستائی آن محدوده شناخته میشود.

ماده ۸ - وزارت کشور موظف است ظرف مدت ۳ ماه با همکاری سازمان برنامه و بودجه و مرکز آمار درجعات تراکم را تعیین و تصویب هیئت وزیران بفرماید.

ماده ۹ - استان، واحدی از تقسیمات کشوری است با محدوده جغرافیایی معین که از بهم پیوستن چند شهرستان همجوار پدید می آید. موقعیتهای طبیعی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و طبیعی تشکیل می شود.

تبصره ۱ - وزارت کشور بنا به ضرورت میتواند با تصویب هیئت وزیران با انتزاع و الحاق روستاها، بخشها یا شهرستانهای مجاور، استانها را تبدیل نماید. مگر آنکه تصویب مجلس شورای اسلامی ایجاد استان جدید ضروری شناخته شود. استان جدید باید حداقل یک میلیون نفر جمعیت داشته باشد.

تبصره ۲ - مرکز استان یکی از شهرهای همان استان است که مناسبترین کانون سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، طبیعی و اجتماعی آن استان شناخته میشود.

ماده ۱۰ - دولت موظف است با حفظ جبهات سیاسی اجتماعی هر روستا را به نزدیکترین مرکز دهستان و هر دهستان را به نزدیکترین مرکز بخش و هر بخش را به نزدیکترین مرکز شهرستان و هر شهرستان را به نزدیکترین مرکز استان منصوب نماید.

ماده ۱۱ - بخشها، شهرها، شهرستانها و استانها تکیه فاقد شرایط مذکور در این قانون هستند با همان عنوان باقی میمانند، دولت موظف است حتی الامکان اینگونه واحدها را با شرایط مندرج در این قانون منطبق گرداند.

فصل دوم - نظام تقسیمات کشوری

ماده ۱۲ - از لحاظ نظام اداری دهستان تابع بخش و بخش تابع شهرستان و شهرستان تابع استان و استان تابع تشکیلات مرکزی خواهد بود.

ماده ۱۳ - هرگونه انتزاع، الحاق، تبدیل، ایجاد و ادغام و نیز تعیین و تغییر مرکزیت و تغییر نام و نامگذاری واحدهای تقسیمات کشوری، بجز استان بنا به پیشنهاد وزارت کشور و تصویب هیئت وزیران خواهد بود.

ماده ۱۴ - رعایت محدوده، کلیه واحدهای تقسیماتی برای تمامی واحدها و سازمانهای اداری (اجرایی و قضائی) و نهادهای انقلاب اسلامی کشور لازم است.

تبصره ۱ - نیروهای نظامی در ارتباط با دستورالعملهای شورای عالی دفاع و اجرای وظایف سازمانی خود در هر محدوده با اطلاع نماینده سیاسی دولت از این ماده مستثنی خواهد بود.

تبصره ۲ - حوزههای انتخابات مجلس شورای اسلامی حتی الامکان منطبق بر محدوده شهرستانها و هر حوزه انتخاباتی متشکل از یک یا چند شهرستان خواهد بود. محدوده حوزههای انتخابات را قانون معین میکند.

تبصره ۳ - وزارت کشور موظف است ظرف مدت ۳ ماه از تاریخ تصویب این قانون لایحه قانونی محدوده حوزههای انتخاباتی را تهیه و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

ماده ۱۵ - وزارت کشور موظف است ظرف مدت ۳ ماه لایحه قانونی حدود وظایف و اختیارات مسئولین واحدهای تقسیمات کشوری را تهیه و جهت تصویب به مجلس شورای اسلامی تقدیم نماید.

ماده ۱۶ - وزارت کشور موظف است ظرف ۳ ماه از تاریخ تصویب این قانون آییننامههای اجرایی آنرا تهیه و پس از تصویب هیئت دولت به مورد اجرا گذارد.

ماده ۱۷ - دولت موظف است همزمان با تهیه آییننامههای اجرایی آخرین آمار جمعیت کشور را تهیه و براساس آن این قانون را اجراء نماید.

ماده ۱۸ - وزارت کشور موظف است اجراء این قانون را از نقاط دورافتاده و محروم آغاز نماید.

قانون فوق مشتمل بر عده ساده و بیست و دو تبصره در جلسه روز چهارشنبه پانزدهم تیرماه یک هزار و سیصد و شصت و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۲/۴/۲۰ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - آبراهامی

ماده ۱۹ - شهر، محلی است با حدود قانونی که در محدوده جغرافیایی بخشی واقع شده و از نظر بانته ساختمانی، اشتغال و سایر عوامل، دارای سیمانی با ویژگیهای خاصی خود بوده بطوریکه اکثریت ساکنان دائمی آن در مشاغل کسب، تجارت، صنعت، کشاورزی، خدمات و فعالیتهای اداری اشتغال داشته و در زمینه خدمات شهری از خود کفایت نسبی برخوردار و کانون سبالات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی حوزه جذب و نفوذ پیرامون خود بوده و حداقل دارای ده هزار نفر جمعیت باشد.

تبصره ۱ - تعیین محدوده شهری به پیشنهاد شورای شهر و تصویب وزارتین کشور و مسکن و شهرسازی خواهد بود.

تبصره ۲ - محله، مجموعه ساختمانی، مسکونی و خدماتی است که از لحاظ بانته اجتماعی ساکنانش خود را اهل آن محله میدانند و دارای محدوده معین است. حدود محلههای شهر تابع تقسیمات شهرداری خواهد بود.

تبصره ۳ - منطقه، در شهرهای بزرگ، از بهم پیوستن چند محله، منطقه شهری تشکیل میشود.

تبصره ۴ - حوزه شهری، به کلیه نواحی اطلاق میشود که در داخل و خارج محدوده قانونی شهر قرار داشته و از حدود بومی و عربی واحدی تبعیت نکند.

ماده ۲۰ - بخش عشایری، واحدی است از تقسیمات کشوری که با داشتن یک یا چند روستا، محل مسئول گرفتن خدمات و هماهنگی با ادارات مربوطه خواهد بود و عشایر در حصول مختلف در هر منطقه که ساکنان یکپند تابع فرمانداری و استانداری همان منطقه هستند.

ماده ۲۱ - بخش واحدی است از تقسیمات کشوری که دارای محدوده جغرافیایی معین بوده و از بهم پیوستن چند دهستان همجوار متشکل میگردد. مرکز، مکان، روستا و حیاطان شهر که در آن عوامل طبیعی و اوضاع اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی واحد همگنی را بوجود می آورد بصورتی که با در نظر گرفتن تناسب، وسعت، جمعیت، ارتباطات و دسترسی و سایر موقعیتهای طبیعی به اهداف و برنامه ریزیهای دولت در جهت احیاء امکانات طبیعی و استفادههای اجتماعی و توسعه امور زراعی و اقتصادی آن تسهیل گردد.

تبصره ۱ - حداقل جمعیت محدوده هر بخش بدون احتساب قاطع جمعیت شهری با در نظر گرفتن وضع پراکنده و اقلیمی کشور به دو درجه تراکمی بشی زیر تقسیم شده است.

الف - مناطق با تراکم زیاد سی هزار نفر.

ب - مناطق با تراکم متوسط ۲۰ هزار نفر.

تبصره ۲ - در نقاط کم تراکم، روستا، رزی، جزایری و جنگلی و کویری با توجه به کلیه شرایط اقلیمی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تا حداقل دوازده هزار نفر جمعیت یا تصویب هیئت وزراء و در موارد استثنائی یا تصویب مجلس، جمعیت بخش میتواند کمتر از میزان تعیین شده در تبصره ۱ باشد.

تبصره ۳ - مرکز بخش، روستا یا شهری، از همان بخش است که مناسبترین کانون طبیعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی آن محدوده شناخته میشود.

ماده ۲۲ - شهرستان واحدی از تقسیمات کشوری است با محدوده جغرافیایی معین که از بهم پیوستن چند بخش همجوار که از نظر عوامل طبیعی و اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی واحد مناسب و همگنی را بوجود آورده اند.

تبصره ۱ - حداقل جمعیت شهرستان با در نظر گرفتن وضع پراکنده و اقلیمی کشور به دو درجه تراکمی بشرح زیر تقسیم میشود.

الف - تراکم زیاد ۱۲۰۰۰ نفر.

ب - تراکم متوسط ۸۰۰۰ نفر.

تبصره ۲ - در نقاط کم تراکم، دورافتاده، رزی، جزایری و کویری با توجه به کلیه شرایط اقلیمی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی تا حداقل ۵۰ هزار نفر یا تصویب هیئت وزیران و در موارد استثنائی یا تصویب مجلس شورای اسلامی میتواند کمتر از ۵۰ هزار نفر باشد.

تبصره ۳ - مرکز شهرستان یکی از شهرهای همان شهرستان است که مناسبترین کانون طبیعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی آن محدوده شناخته میشود.